

Svar (3/4 02)**Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jeg er helt enig i, at en fornuftig planlægning og prioritering, hvor der foretages løbende vedligeholdelse af kloakkerne, kunne have udjævnet investeringerne og dermed minimeret behovet for store anlægsinvesteringer. Ikke desto mindre vil det formentlig vise sig som et faktum – når der medio 2003 foreligger nye opgørelser over kloakkernes tilstand (jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 1396) – at der er et efterslæb i renoveringen, og at det derfor er nødvendigt for de kommunale kloakfonde at investere store beløb for at indhentet efterslæbet.

Det er afgørende for mig, at der afsættes tilstrækkelige midler – om investeringerne betegnes anlægsinvesteringer eller løbende vedligeholdelse, er et spørgsmål om ord og varierer fra kommune til kommune afhængigt af den enkelte kommunes praksis. Under alle omstændigheder er det de samme brugere, der skal betale.

I overensstemmelse med B 116 fra 2001 forventer jeg, at vi ved kommuneforhandlingerne i 2003 når frem til, at kommunerne skal fremskynde investeringerne på kloakområdet for at leve op til aftalen fra 1994 om kloakrenovering. Jeg vil i den forbindelse påpege vigtigheden af, at der – også når efterslæbet er indhentet – afsættes de nødvendige midler, således at vores kloakker fremover ikke forfalder med deraf følgende meromkostninger for landet som helhed.

Spm. nr. S 1477

Til miljøministeren (21/3 02) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Hvor stor mener ministeren, at den danske ynglebestand af mellemskarv ideelt bør være med hensyntagen både til artens bestand i Danmark, og artens skadevirkninger på fiskebestanden?«

Begrundelse

I den nye »Forvaltningsplan for skarv (*Phalacrocorax carbo*) i Danmark«, står der om formålet, at »Planen skal således give Skov- og Naturstyrelsen det bedst mulige redskab til at forvalte skarvbestanden med henblik på en afhjælpning

af konflikter i forhold til fiskeriet under hensyntagen til en rimelig beskyttelse af skarven som dansk ynglefugl.« (s. 4). Endvidere står der, at »Den danske ynglebestand af mellemskarv blev i 2001 af Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) opgjort til 39.300 par. () Flere års tællinger kan påvise, at der regionalt er sket en stagnation i antallet af ynglear siden 1992.« (s. 4).

Spørgeren finder imidlertid ingen overvejelser over, hvorvidt størrelsen af ynglebestanden muliggør den afhjælpning af konflikter mellem skarv og fiskere, forvaltningsplanen har som mål.

Svar (3/4 02)**Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den danske ynglebestand af mellemskarv var i 2001 omkring 39.000 par, hvilket var en mindre nedgang i forhold til året før.

Mellemskarven har status som international ansvarsart. En ansvarsart defineres som en art, hvor mere end 20 % af bestanden regelmæssigt befinder sig indenfor et bestemt område, for eksempel Danmark. I 2000 skønnedes 30 % af den europæiske ynglebestand at yngle i Danmark, hvilket betyder, at landet er kerneudbredelsesområde for mellemskarver i hele Europa. Ideelt set bør bestanden af mellemskarv i Danmark ikke reguleres til et niveau på under ca. 30.000 par, hvilket svarer til omkring 20 % af den gennemsnitlige samlede europæiske ynglebestand i 1994-2001.

Det er ikke muligt isoleret set at vurdere den ideelle bestandsstørrelse i forhold til skadevirkninger på fiskebestandene, idet en række andre faktorer såsom miljøtilstanden i fjordene, fiskeripraksis m.v. også påvirker fiskebestandene og deres artssammensætning.

Styrelsen lægger vægt på, at problemer med skarver i relation til selve fiskeriet afhjælpes lokalt, og at eventuelle problemer i forbindelse med den store ynglebestand af skarv i relation til fiskebestande vurderes i samarbejde med Fødevareministeriet og Danmarks Fiskeriundersøgelser. Der er desuden iværksat en undersøgelse af skarvens fødevalg på Hirsholmene med henblik på at belyse en del af problematikken i dette lokalområde. Materialet kan indgå i en sammen-